

Per què no perquè sí?

Ricard Torrents
(del Consell Assessor de l'ANC)

¿Per què volem un Estat propi? Amb aquesta pregunta l'Associació per les Noves Bases de Manresa va demanar a seixanta intel·lectuals de totes les edats i condicions que escrivissin en dues o tres pàgines els arguments personals a favor de la independència de Catalunya. I amb la mateixa pregunta com a títol Roger Torres va recollir les respostes en un llibre de Pagès editors, Lleida 2012. Amb pròleg de Moisès Broggi.

El llibre, doncs, constitueix un document de gran interès sobre les idees que sostenen les aspiracions dels catalans a la independència en aquestes altures de la història de Catalunya, quan ens acostem al tercer centenari del primer 11 de setembre. La meua resposta es basava en l'argumentari lingüístic. Venia a dir que sense Estat propi la llengua catalana no té futur i que sense llengua Catalunya no existirà. Ha resistit tres-cents anys, però les noves i poderoses polítiques d'asfixia l'acosten gradualment a les llengües residuals d'Europa. I sense llengua pròpia, la nació catalana desapareix.

Les recents agressions al català reiteren les polítiques ancestrals. Espanya és un Estat que fa tres-cents anys va ocupar militarment Catalunya i la va sotmetre a les lleis de Castella. De llavors ençà les polítiques d'Espanya s'han proposat substituir el català pel castellà i no han renunciat a l'assimilació. La nova ocupació militar de Franco n'és la prova. La nova monarquia n'és la repetició. Sigui, doncs, en monarquia sigui en dictadura sigui en república, sigui al segle divuit sigui al dinou sigui al vint o al vint-i-u, sigui en guerra sigui en pau, Espanya com a Estat és el principal enemic de la llengua catalana. El mateix es pot dir de l'Estat França. Mentre els catalanoparlants no disposin d'un Estat propi que assumeixi el català com a llengua nacional, les pròximes generacions seran protagonistes de la seva extinció.

Un temps pensava que els catalans érem els responsables últims de la nostra llengua i que al capdavant de nosaltres depenia el seu futur. Avui penso que ni amb resistència ni amb militància ni amb fidelitat civil dels seus usuaris la llengua catalana no sobreviurà, mentre enfront tingui un Estat hostil com és el d'Espanya.

Avui, doncs, a la pregunta *¿Per què volem un Estat propi?* respondria senzillament «perquè sí». A hores d'ara em sembla la resposta més pertinent a una pregunta que cada vegada em sembla més poc pertinent. Responem «perquè sí», només quan ens fan una pregunta ociosa, inútil, que no treu cap a res. Si ens pregunten «per què respiretes?», no ens posarem pas a explicar la funció dels pulmons en la nostra vida i com el nostre organisme necessita absorbir oxígen i expulsar diòxid de carboni i que respirem perquè volem continuar vivint.

Ben mirat, els qui ens pregunten *per què els catalans volem un Estat propi* no esperen pas raons científiques de resposta ni tan sols raonables. Fan la pregunta amb trampa. Pressuposen que volem una cosa absurda i que siguin quines siguin les raons objectives en que basem la nostra exigència, voler un Estat propi és una ximpleria o, pitjor, un atemptat a la prudència política que ens té a perpetuïtat encadenats a un Estat impropï. Alguns, paternalistes, ens ho pregunten perquè reflexionem i «no prenguem mal» i apel·len a les lliçons de la Història que ensenyen com aquestes aspiracions són castigades.

Tant se val. A les altures de l'11 de setembre de 2012 la pregunta *¿Per què els catalans volem un Estat propi?* resulta una obvietat que es mereix la resposta «perquè sí».